

tion ved Østerbro. Den tror jeg bør ligge der, og naar man mener, at det er en Feil — det udtalte et ærede Medlem derovre —, at man ikke har nøiere Sikkerhed for, at den kan komme til at ligge der, fordi Ministrene ere uenige i det, Indenrigsministeren er af en Mening, Krigsministeren af en anden, og Finantsministeren, tror jeg det ærede Medlem nævnte, af en tredje Mening, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at et Lovforslag ikke kan forelægges Rigsdagen, uden at der er Enighed i Ministeriet; det er en Statsraads-sag, om et Lovforslag skal forelægges af Regjeringen eller ei. Men det er saa en Feiltagelse af det ærede Medlem, naar han mener, at der her er Uenighed tilstede mellem Ministrene. Nei, hver Minister repræsenterer visse Interesser, og disse Interesser afveies mod hverandre; de kunne give Leilighed til Meningsudveksling, men et Resultat er kommet tilstede mellem Ministrene indbyrdes, der er opnået Enighed imellem dem, naar et Lovforslag fremkommer fra Regjeringens Side. Det er altsaa en Feiltagelse, han har gjort sig skyldig i.

Der er et Par andre Punkter, jeg skal tillade mig at berøre, idet jeg nu forøvrigt skal anbefale Lovforslaget i den Stikkelse, det vil faae ved det af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bloug) udtalte sig om en kongelig Resolution, som formentlig kunde træde hindrende iveien. Det ærede Medlem udtalte da, at man havde saamange Exempler paa, at kongelige Resolutioner forandres. Det er sket tusinde Gange, og man kan jo saa forandre en kongelig Resolution som den, her er omtalt, saavel som alle de andre; men jeg vil dog haabe, at man ikke vil tage sig denne Sag saa let, som det ærede Medlem tog sig den. Thi den Omstændighed, at man ved en kongelig Resolution har fastslaaet Planen for det Fæstningsterrains Bebyggelse, som Kjøbenhavns Kommune erhvervede af Statskassen, betyder, at man ikke let, ikke uden vægtige Grunde skal vige bort derfra, og det af den simple Grund, at mange Private kunne have deres Interesser knyttede dertil, idet de have stølet paa, at da Sagen er fastslaaet ved en kongelig Resolution, vil den ogsaa blive gjen-nemført. Jeg siger altsaa, at dersom man vil fravige en saadan kongelig Resolution ved en ny, saa maa det nøie overveies, om ikke private Interesser derved blive krænkede (Bloug: Ja). Det er mig kjært, at det ærede Medlem og jeg ere enige i denne Opfattelse af Sagen, men jeg tror nok, at det ærede Medlems Udtalelser kunde give Anledning til den Indsigelse, jeg har tilladt

mig at fremsætte. Det ærede Medlem nærede stor Betyrning for Kjøbenhavns Vandværk; han appellerede til Følelsen, idet han bestreb, af hvilken Vigtighed Vand er (Bloug: Ja) Ja Gud bevares, man maa jo røres, naar man hører det og tænker paa, at alle Kjøbenhavns Vanddrifkere kunne komme til at lide Tørst. Det vilde være haardt, hvis det skulde ske, men jeg tror ikke, der er den allerringeste Grund til at nære Betyrning i denne Henseende. Filtrene blive jo liggende. (Afbrudelse af Bloug)

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren. En Samtale kan ikke føres her.

Fisker: Og blive de for smaa, veed det ærede Medlem jo gode Raad, nemlig at lægge dem ud i Søen. Saa skulde det dog være mærkeligt, om der paa de Arealer, som Kjøbenhavns Kommune nu besidder, ikke skulde findes en Plads til Vandværket uden netop den, man har der. Det kan jeg ikke tro; man kan være ganske rolig i den Henseende, selv om man skulde være saa nærgaaende at skjære en Ende af Kulluhjet, hvad man har klaget saa ganske forfærdeligt over. Den Sag vil nok komme i Orden.

Der er endelig et Spørgsmaal tilbage, som jeg kunde ønske at berøre, da det har givet Anledning til Udtalelser fra forskjellige Sider. Det ærede Mindretal har i sin Betænkning omtalt det Beflagelige i, at Kjøbenhavns Kommune er kommen i Besiddelse af de store Arealer, som omsluttet af Fæstningsterrainet, og en Udtalelse faldt om, at det havde været ønskeligt, om man her havde reserveret nogle Pladser til Sernbaneanlæg eller maasse ogsaa til andre lignende Anlæg. Dertil skal jeg bemærke, at da Loven om Fæstningsterrainets Overdragelse til Kjøbenhavns Kommune blev vedtagen, var der en meget stor Enighed derom i Rigsdagen. Jeg skulde tage meget feil, om der var mere end et Medlem her i dette Thing, som modsatte sig det, og hans Røst blev fuldstændig en Røst i Orkenen. Men nu kan man sige: Ja det var kun en Lov, som gav Regjeringen en Bemyndigelse, men denne Bemyndigelse har Regjeringen benyttet paa en høist mærkelig Maade. Dertil vil jeg sære, at dersom en saadan Indsigelse imod Lovens Benyttelse var kommen tilstede strax, efterat Benyttelsen var bleven bekjendt, vilde jeg have tillagt den stor Vægt, men det var ikke Tilfældet; dengang undrede man sig ikke derover, ja det er mig endogjaa ganske tilfældigvis bekjendt, at de Borgmestere, som paa Kommunens Vegne afsluttede Overenskomsten med Regjeringen,